

[Ministeren for offentlige arbejder]

I forbindelse med debatten om beslutningsforslaget sagde jeg desuden, at første etape ikke kunne ses alene, men at projektet ikke ville være noget som helst værd uden anden og tredje etape.

På baggrund af beslutningsforslaget udarbejdede jeg et lovforslag om udbygning af færgefarterne på Store Bælt.

I min fremsættelsestale sagde jeg bl.a., »at alle er klar over, at der i 1985 vil blive tale om et enten-eller: enten får vi den faste forbindelse, eller vi får første etape af den sammenlagte overfart. Man må gøre sig klart, at er det første færgeudbygningstrin taget, er det nærliggende at tage det næste osv.«

Beslutningsmæssigt står vi netop i den situation nu, at der enten er al mulig sandsynlighed for, at projektet vedrørende sammenlagte overfarter til 3,6 mia. kr. kører videre, eller også, at der tages en principbeslutning om en fast forbindelse.

Spm. nr. S 881

Til *udenrigsministeren* (13/3 85) af:

Lenger (VS):

»Kan udenrigsministeren bekræfte, at der eksisterer sådanne udleveringsaftaler mellem Danmark og Vesttyskland, at en dansk anmodning om udlevering af en person, der er efterlyst for mord efter lov nr. 259 af 1. juni 1945 (straffelovstillægget), ville blive imødekommet, såfremt en sådan anmodning blev fremsat?«

Begrundelse

Spørgeren har kendskab til, at dansk politi i en årrække har haft kendskab til opholdsstedet for mindst én – og muligvis to – personer, som har bopæl i Vesttyskland, og som eftersøges efter lov nr. 259 af 1. juni 1945 (straffelovstillægget).

Det ønskes oplyst, om det er en manglende udleveringsaftale, der hindrer udleveringen af den pågældende.

Svar (27/3 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det kan oplyses, at både Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland har tiltrådt den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere.

Konventionen er ratificeret af Danmark ved kongelig resolution af 5. juli 1962, mens Forbundsrepublikken Tyskland har ratificeret konventionen med virkning fra den 1. januar 1977. Det afhænger af en konkret vurdering, om betingelserne for udlevering er opfyldt.

Spm. nr. S 883

Til *justitsministeren* (13/3 85) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor det trods 40 års påstået eftersøgning ikke er lykkedes dansk politi at finde frem til en tidligere SS-Obersturmführer, der er efterlyst for mord, når venstre-socialisternes folketingsgruppe ved hjælp udelukkende af åbne kilder fandt frem til hans opholdsadresse på en eftermiddag?«

Begrundelse

Justitsministeren har i besvarelse af spørgsmål nr. S 800 oplyst, »at der fortsat er registreret et mindre antal personer, som er efterlyst som sigtet for grove forbrydelser, bl.a. drab, begået under besættelsen.«

I samme besvarelse afviser justitsministeren at meddele oplysninger om de pågældende sager. Dette er for så vidt heller ikke nødvendigt, da spørgsmålet er stillet principielt og det i øvrigt er almindeligt kendt, hvem de pågældende er.

Spørgeren ønsker oplyst, hvordan det kan gå til, at dansk politi trods 40 års eftersøgning ikke har fundet frem til en tidligere SS-Obersturmführer, når venstresocialisternes folketingsgruppe fandt frem til ham på hans adresse i Vesttyskland i løbet af en eftermiddag.

Spørgeren har endvidere fået oplyst, at den pågældende ved flere lejligheder har krydset den dansk-tyske grænse, og at en konkret meddelelse herom til dansk politi blev afvist af politimesteren i den pågældende politikreds og af politiets efterretningstjeneste. Sidstnævnte begrundede afvisningen med, at den eftersøgte ikke havde »aktuel interesse«.

Der kan være mange grunde til, at de danske myndigheder faktisk ikke ønsker at drage de eftersøgte til ansvar nu 40 år senere; men det mindste, man kunne gøre, var dog at